

Broj: 01-594/25

Sarajevo: 18. 11. 2025.godine

PREDSTAVNIČKI DOM

PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE

n/r predsjedavajućeg

Šemsudin Mehmedović

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 19-11-2025			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01-	10-1-	2486/2	1

U skladu s čl. 170. i 171. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 79/14, 81/15, 97/15, 78/19, 53/22, 59/23, 87/23, 50/24 i 56/25) postavljam sljedeće

**ZASTUPNIČKO PITANJE ZA
PRAVOBRANILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE**

Da li je Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine upoznato s rješenjem Ministarstva za privredu Bosansko-podrinjskog kantona Goražde, broj: UP-1:04-26-390/17, od 27.07.2017. godine kojim je određeno da se na dijelu šumskog zemljišta koje je u vlasništvu države, površine 2.451 m² (tačne parcele su navedene u prilogu), uspostavlja pravo služnosti radi izgradnje pristupnog puta za deponiju Trešnjica investitoru Gradu Goraždu, na period od deset godina?

Ako jeste, šta je Pravobranilaštvo do sada učinilo po ovom pitanju?

Ukoliko nije upoznato, nadam se da će vam dokumenti, do kojih sam došao obavljajući dužnost državnog zastupnika i koje vam dostavljam u prilogu zastupničkog pitanja, biti od koristi u vašem daljnjem postupanju.

U skladu s članom 171. st. (2) Poslovnika Predstavničkog doma odgovor u pisanoj formi mora se dostaviti **u roku od 30 dana** od dana kada je pitanje dostavljeno onome kome je upućeno. **Zakonom o parlamentarnom nadzoru („Službeni glasnik BiH“, br. 25/18) propisane su sankcije za neodgovaranje na poslanička pitanja (član 64. stav (1.) tačka a) i b) Zakona).**

Prilog:

Presuda Kantonalnog suda u Goraždu, broj: 05 0 U 001250 24 U, od 14.01.2025. godine
Rješenje Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 048970 25 Uvp, od 04.04.2025. godine

S poštovanjem,

ZASTUPNIK PS BiH
Šemsudin Mehmedović

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
BOSANSKO-PODRINJSKI KANTON GORAŽDE
KANTONALNI SUD U GORAŽDU
Broj: 05 0 U 001250 24 U
Goražde, 14.01.2025. godine

Kantonalni sud u Goraždu, sudija Bičo Edin, u upravnom sporu po tužbi tužilaca Hrelja Edževita, Hodžić Alje i Mirvić Ahmedina, svi iz Goražda, ul. Bekta Gacka bb, protiv tuženog Ministarstva za privredu Bosansko-podrinjskog kantona Goražde, ul. 1. Maršala Tita 2, Goražde, radi poništenja rješenja broj: UP-1:04-26-390/17, od 27.07.2017. godine, u predmetu uspostavljanja prava služnosti na šumskom zemljištu u državnom vlasništvu, dana 14.01.2025. godine, donio je:

P R E S U D U

Tužba tužilaca se usvaja, poništava se rješenje Ministarstva za privredu Bosansko-podrinjskog kantona Goražde broj: UP-1:04-26-390/17, od 27.07.2017. godine i predmet se vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužiocima nadoknadi troškove postupka u iznosu od 200,00 KM, u roku od 30 dana.

Obrazloženje

Tužitelji su podnijeli tužbu protiv rješenja Ministarstva za privredu Bosansko-podrinjskog kantona Goražde broj: UP-1:04-26-390/17, od 27.07.2017. godine, zbog povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede odredaba materijalnog prava, odnosno povrede Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima i povrede člana 12. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama. Predlažu da se navedeno rješenje poništi i predmet vrati na ponovno rješavanje, te da se naloži tuženom da u ponovnom postupku obavezno uključi i širu zainteresovanu javnost i javnost koji se predmet tiče u smislu Aarhuske konvencije ili da sud sam riješi upravnu stvar, te da obaveže tuženog da tužiocima nadoknade troškove postupka.

Tužioci u tužbi osporavaju zakonitost donesenog rješenja ukazujući da im je isto uručeno na lični zahtjev za pristup informacijama od 22.10.2024. godine, te da je tuženi donošenjem pobijanog rješenja povrijedio pravila postupka, pogrešno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava, obzirom da je odredio da se na dijelu šumskog zemljišta koje je u vlasništvu države, površine 2451 m², uspostavlja pravo služnosti radi izgradnje pristupnog puta za deponiju Trešnjica investitoru Gradu Goražde, na period od deset godina, a na parcelama broj: 3903, KO Podhranjen, šuma 5. klase, u površini od 2296 m² i parcela broj: 3905, KO Podhranjen, livada 7. klase, u površini od 155 m², upisanim u PL 96, koje se nalaze u odjelu 111, odsjek 02, GJ Osanica. Smatraju da je navedena odluka, koja je donesena na osnovu odredaba člana 62. Zakona o šumama BPK i Odluke o uslovima i načinu davanja šumskog zemljišta u državnom vlasništvu u zakup i uspostavi prava služnosti, protivna odredbama člana 1. stav 1. tačka 4. i člana 2. Zakona o privremenoj zabrani rapologanja državnom imovinom, odnosno da šumskim zemljištem može raspolagati isključivo država Bosna i Hercegovina, kao njen titular, te da Ministarstvo privrede BPK

Goražde nema pravo da raspolaže državnom imovinom. Pozivaju se na odluku Ustavnog suda BiH broj: U-3/24 kojom je utvrđeno da Odluka o promjeni namjene šumskog zemljišta i privremenom korištenju šumskog zemljišta u druge svrhe nije u skladu sa članom 1/1, 1/2 i VI/5 Ustava Bosne i Hercegovine, te da je osporena odluka ništava i da prestaje važiti od dana objavljivanja iste u Službenim novinama FBiH, pri čemu je naloženo Vladi Federacije BiH da poduzme sve odgovarajuće korake kojima će poništiti sve odluke i aktivnosti koje su zasnovane na osporenoj odluci. Smatraju da je isto primjenjivo i u predmetnom slučaju, obzirom da je pobijana odluka donesena na osnovu Odluke o uslovima i načinu davanja šumskog zemljišta u državnom vlasništvu u zakup i uspostavi prava služnosti koju je donijela Vlada BPK pod brojem: 03-14-873/13, od 22.05.2013. godine, pri čemu odluke vlade ne mogu imati zakonsku snagu, obzirom da Zakon o šumama nije usvojen na državnom ili entitetskom nivou. Ističu da tuženi prilikom donošenja osporenog akta nije postupio u skladu sa odredbama člana 36. Zakona o zaštiti okoliša FBiH (Službene novine FBiH, broj: 33/03 i 38/09), odnosno članom 6. stav 2. Aarhuske konvencije (Službeni glasnik BiH-MU, broj: 8/08) jer iz pobijanog akta nije moguće utvrditi da li je javnost bila uključena prilikom donošenja istog. Smatra da su tužibci, kao mještani naselja Glamoč, morali biti uključeni u postupak donošenja akta, obzirom da se izgradnja pristupnog puta za deponiju Trešnjica namjerava provesti kroz naselje Glamoč, ali da su za navedeni akt saznali tek 22.10.2024. godine. Ukazuju na svoja prava utvrđena odredbama člana 3. Zakona o zaštiti okoliša, odnosno da im je pobijanim aktom povrijeđeno pravo iz člana 12. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima jer se tuženi donošenjem pobijanog akta proizvoljno miješao u njihov privatni život, porodicu i stan, kao i prava propisana članom 8. EKLJP. Ukazuje da bi se provođenjem pobijane odluke izgradio pristupni put za deponiju Trešnjica koji nije planiran, obzirom na njegovu namjenu, pri čemu bi određeni dio objekata morao biti uklonjen, odnosno narušio kvalitet života stanovnika naselja Glamoč, a što tuženi nije cijenio prilikom izdavanja pobijanog akta, tako da im je istim povrijeđeno pravo na zdrav i ekološki prihvatljiv okoliš mještana. Ističu da je pobijani akt donesen i protivno odredbama člana 40. Zakona o zaštiti prirode (Službene novine FBiH, broj: 66/13) kojim je propisano da se prilikom dovršenog sijeka većih šumskih površina, ostavljaju manje neposjećene površine koje se utvrđuju šumskoprivrednim osnovama radi očuvanja biološke raznolikosti, obzirom da to nije predviđeno pobijanim aktom, odnosno da je predviđena prenamjena šumskog zemljišta za uspostavu prava služnosti radi izgradnje pristupnog puta za deponiju Trešnjica.

Tuženi u odgovoru na tužbu ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužilaca i neblagovremenosti tužbe, ukazujući da tužioci nisu nosioci bilo kakvih prava i obaveza o kojima se rješavalo u konkretnom upravnom postupku, zbog čega nisu ovlašteni za podnošenje konkretne tužbe. Nadalje, ukazuje da je pobijano rješenje doneseno prije sedam godina, da je isto dostavljeno zakonom ovlaštenim licima, zbog čega smatraju da je tužba neblagovremena, zbog čega predlaže da sud tužbu odbaci kao neblagovremenu.

Ukazuje da je presudom Ustavnog suda FBiH broj: U-10/15, od 18.05.2016. godine, utvrđeno da je Zakon o šumama (Službene novine BPK Goražde, broj: 4/13 i 5/13) u skladu sa Ustavom Federacije BiH. Smatra da se tužioci neosnovano pozivaju na odluku Ustavnog suda BiH broj: U-3/24 i Zakon o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom BiH, obzirom da se u konkretnom slučaju ne radi o raspolaganju imovinom, već samo o privremenoj prenamjeni zemljišta radi uspostave služnosti kojom se nije diralo u prava vlasništva ranijeg titulara, već se isključivo radi o promjeni načina korištenja zemljišta. Smatra da se ne može retroaktivno pobijati rješenje bez obzira na presudu koja je donesena nakon pobijanog rješenja, obzirom da ista nema retroaktivno dejstvo, niti može biti osnov za pobijanje rješenja. Smatra da do donošenja federalnog zakona BPK Goražde ima pravo da

potpuno samostalno i u cijelosti reguliše oblast šumarstva u pogledu upravljanja i gazdovanja, odnosno korištenje prirodnih bogatstava, a na osnovu Presude Ustavnog suda FBiH broj: U-10/15. Poziva se na odredbe iz člana 62. Zakona o šumama BPK Goražde kojima je propisao da se šuma i šumsko zemljište u vlasništvu države može davati za uspostavljanje prava služnosti puta, pri čemu se zaključuje Ugovor između Ministarstva za privredu i korisnika. Ističe da je Vlada BPK Goražde, a na osnovu zakonom propisanih ovlaštenja, donijela Odluku o uslovima i načinu davanja šumskog zemljišta u državnom vlasništvu u zakup i uspostavi prava služnosti (Službene novine BPK Goražde, broj: 7/13 i 14/19), te da je članom 6. Odluke propisano da zainteresovano lice dokumentaciju podnosi Ministarstvu za privredu, dok je članom 13. određena visina naknade koja se plaća po m² za uspostavu služnosti puta. Ističe da se Grad Goražde obratio tuženom sa zahtjevom za uspostavu služnosti puta na k.č. broj: 3903 i 3905, KO Podhranjen, radi izgradnje pristupnog puta deponiji Trešnjica, te je uz neophodnu dokumentaciju dostavio i odluku Općinskog vijeća o proglašenju javnog interesa izgradnje pristupne saobraćajnice za buduću sanitarnu deponiju Trešnjica. Ukazuje da je svaka intervencija na šumskom zemljištu urađena uz prethodno mišljenje JP Bosansko-podrinjske šume d.o.o. Goražde, koje je korisnik državnih šuma po osnovu zaključenog Ugovora o korištenju, a koje je u konkretnom predmetu dalo mišljenje da radnje uspostavljanja služnosti na parcelama broj: 3903 i 3905 neće ugroziti gospodarenje JP Bosansko-podrinjske šume d.o.o. Goražde, odnosno da nema smetnji za lansko gospodarenje na navedenom lokalitetu. Ističu da je u toku postupka ispred tuženog imenovana stručna komisija koje je provela postupak davanja šumskog zemljišta u vlasništvu države za uspostavu prava služnosti puta, na osnovu čijeg izvještaja je ministar donio pobijano rješenje, dok je pravobranilaštvo dalo pozitivno mišljenje na nacrt Ugovora koji je uz saglasnost Vlade BPK Goražde zaključen između Bosne i Hercegovine, Federacije BiH, Bosansko-podrinjskog kantona Goražde, Ministarstva za privredu, kao vlasnika/posjednika poslužnog dobra i Grada Goražde, kao vlasnika/posjednika povlasnog dobra.

Ispitujući osporeno rješenje u granicama razloga i zahtjeva iz tužbe, u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima odlučeno je kao u izreci a razlozi su slijedeći:

Tužba je osnovana.

Osporenim rješenjem Ministarstva za privredu Bosansko-podrinjskog kantona Goražde broj: UP-1:04-26-390/17, od 27.07.2017. godine, tačkom 1. izreke dat je dio šumskog zemljišta u vlasništvu države površine 2451 m² za uspostavu prava služnosti radi izgradnje pristupnog puta za deponiju Trešnjica investitoru Gradu Goražde, na period od deset godina, na parcelama označenim kao k.č. 3903. šuma 5. klase u površini od 2296 m² i k.č. 3905. livada 7. klase u površini 155 m², sve KO Podhranjen, upisane u PL 96, definisane kao odjel III. odsjek 02, GJ „Osanica“. Tačkom 2. Grad Goražde je oslobođen plaćanja naknade za uspostavljanje prava služnosti u cilju izgradnje pristupnog puta za deponiju Trešnjica u skladu sa tačkom 4. člana 62. Zakona o šumama. Tačkom 3. i 4. obavezan je Grad Goražde da u skladu sa tačkom 3. istog člana plati jednokratnu naknadu za podizanje i održavanje novih šuma i vrijednost drvene mase u iznosu od 3.415.63 KM, koju je dužan platiti prije izgradnje pristupnog puta. Tačkom 5. određeni su troškovi upravnog postupka, dok je tačkom 6. obavezan Grad Goražde da zaključi ugovor o pravu služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu države sa Ministarstvom za privredu BPK Goražde, a u skladu sa tačkom 2. člana 62. Zakona o šumama. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je Grad Goražde pokrenuo proceduru za uspostavljanje prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu države, a u cilju izgradnje pristupnog puta za deponiju Trešnjica na parcelama broj: 3903 i 3905, ukupne površine 2451 m². da je od potrebne dokumentacije dostavio: Izvod iz

posjedovnog lista za predmetnu parcelu, Kopiju katastarskog plana, Uvjerenje ZK ureda, Odluku o javnom interesu, Rješenje o urbanističkoj saglasnosti i Mišljenje JP Bosansko-podrinjske šume d.o.o. Goražde, da je formirana komisija koja je utvrdila identitet parcela i odredila visinu naknade koju je investitor dužan uplatiti za podizanje i održavanje novih šuma i drvenu masu.

Odredbama člana 2. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine FBiH, broj: 9/05) propisano je da pravo pokretanja upravnog spora ima pojedinac ili pravno lice ako smatra da mu je upravnim aktom povrijeđeno neko pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu, te pod istim uvjetima pojedinac ili pravno lice koji su učestvovali u upravnom postupku radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa (zainteresirano lice).

Odredbama iz člana 12. Zakona o upravnim sporovima propisano je da se upravni akt može pobijati: 1) ako akt sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti ili nedostatke koji ga čine ništavnim; 2) što ako u aktu nije nikako ili nije pravilno primijenjen zakon, propis zasnovan na zakonu ili opći akt; 3) ako je akt donesen od nenadležnog organa; 4) ako se u upravnom postupku koji je prethodio aktu nije postupilo po pravilima postupka, a naročito ako činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, ili ako je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja; 5) ako je nadležni organ, rješavajući po slobodnoj ocjeni, prekoračio granice ovlaštenja koja su mu data pravnim propisima i odlučio suprotno cilju u kome je ovlaštenje dato.

Odredbama iz člana 18. ZUS-a propisano je da se upravni spor pokreće tužbom, koja se podnosi u roku od 30 dana od dana dostavljanja upravnog akta stranci koja podnosi tužbu. Odredbama iz člana 25. ZUS-a propisano je da će nadležni sud rješenjem odbaciti tužbu ako, ako između ostalih, utvrdi: 1) da je tužba neblagovremena (član 18.), prijevremena (član 10.) ili podnesena od neovlaštenog lica (član 2.) i 3) da je očigledno da se upravnim aktom koji se tužbom osporava ne dira u pravo tužioca ili u njegov neposredni lični interes zasnovan na zakonu (član 14.).

Odredbama člana 62. stav 1. Zakona o šumama BPK Goražde (Službene novine BPK Goražde, broj: 4/13, 5/13, 13/19, 15/19, 9/21 i 8/22) propisano je da se na šumi i šumskom zemljištu u državnom vlasništvu može uspostaviti pravo služnosti u svrhu izgradnje vodovoda, kanalizacije, plinovoda, električnih vodova i vodova koji omogućavaju prenos signala, kao i služnost puta. Stavom 2. propisano je da se ugovor kojim se uspostavlja služnost na šumi i šumskom zemljištu u državnom vlasništvu zaključuje između korisnika i Ministarstva. Stavom 3. propisano je da se naknada koja se ostvaruje po osnovu služnosti iz stava 1. istog člana uplaćuje kao namjenski prihod Budžeta kantona, a kontrolu uplate vrši šumarska inspekcija. Stavom 4. propisano je da jedinica lokalne samouprave oslobođena plaćanja naknade iz stava 3. ovog člana za objekte komunalne i prometne infrastrukture čiji je ona investitor. Stavom 6. propisano je da zasnivanje prava služnosti na šumskom zemljištu u državnom vlasništvu (uslove, namjenu, cijenu i način davanja) propisuje Vlada kantona.

Neosnovan je prigovor tuženog da je tužba izjavljena od lica koja nemaju pravni interes za pobijanje predmetnog rješenja, odnosno da je tužba nedopuštena. Naime, tužioci su u tužbi naveli da podnose tužbu pojedinačno ali kao stanovnici naselja Glamoč, odnosno u ime stanovnika naselja Glamoč. Tuženi nije sporio da se predmetne parcele ne nalaze na području naselja Glamoč, odnosno da se iste ne koriste za uspostavljanje puta koji ide do odlagališta komunalnog otpada u Trešnjici, iz čega jasno proizlazi da se dodjelom služnosti direktno dira u interese stanovnika naselja Glamoč, zbog čega je sud zaključio da postoji utemeljenje u

članu 2. ZUS-a za podnošenje tužbe, obzirom da postoji mogućnost da je donesenim rješenjem povrijeđeno pravo ili neposredni lični interes tužilaca, bez obzira što isti nisu direktno učestvovali u upravnom postupku.

Nadalje, neosnovan je prigovor neblagovremenosti tužbe, obzirom da je pobijano rješenje doneseno dana 27.07.2017. godine, kao i da tužiocima isto nije uručeno sve do podnošenja zahtjeva za pristup informacijama, odnosno da im je dostavljeno nakon donošenja rješenja o odobravanju pristupa informacijama, od 07.11.2024. godine. Kako je tužba sudu podnesena dana 10.12.2024. godine, to proizlazi da je podnesena u zakonom propisanom roku od 30 dana od dana dostavljanja rješenja tužiocima, obzirom da u spisu koji je odstavio tuženi ne postoji dokaz kada je navedeno rješenje uručeno tužiocima. Stoga je sud odbio kao neosnovan prigovor tuženog o neblagovremenosti tužbe.

Iz uvoda pobijanog rješenja proizlazi da je isto doneseno na osnovu odredaba iz člana 70. Zakona o organizaciji uprave u Federaciji BiH (Službene novine FBiH, broj: 35/05), člana 62. Zakona o šumama (Službene novine BPK Goražde, broj: 4/13 i 5/13) i člana 10. Odluke o uslovima i načinu davanja šumskog zemljišta u državnom vlasništvu u zakup i uspostavi prava služnosti, broj: 03-14-873/13, od 22.05.2013. godine. U pouci o pravom lijeku navedeno je da protiv navedenog rješenja nije dozvoljena žalba ali da se može pokrenuti upravni spor.

Stoga je zaključak suda da se tužioci osnovano pozivaju na odluku Ustavnog suda BiH broj: U-3/24, od 11.07.2024. godine, iz koje proizlazi da je pobijana odluka donesena od neovlaštenog organa, odnosno da pobijani akt ništav na osnovu odredaba iz člana 12. stav 3. i 1. ZUS-a, a u vezi sa odredbama iz člana 2. stav 2. Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom. Nesporno je da je tuženi donio odluku kojom je faktički izvršena promjena namjene šumskog zemljišta uspostavljanjem prava služnosti na zemljištu koje je označeno kao šuma 5. klase, koje je u državnom vlasništvu, te da je za isto naložio plaćanje naknade za podizanje i održavanje novih šuma i vrijednost drvene mase, odnosno oslobodila jedinicu lokalne samouprave plaćanja naknade za korištenje prava služnosti na navedenom zemljištu. Naime, Ustavni sud BiH je u svojoj odluci naveo da se Odlukom koju je donijela Vlada FBiH, a koju je u ovom slučaju donijela Vlada BPK Goražde, omogućava faktička promjena namjene šumskog zemljišta bez zahtjeva vlasnika zemljišta, odnosno da istom omogućava da se šume i šumsko zemljište koriste u svrhe koje nisu neposredno vezane za sam karakter šuma i šumskog zemljišta kao javnog dobra u državnom vlasništvu, pri čemu se za to uplaćuje naknada u korist Federacije BiH, što je u konkretnom slučaju u korist kantona, a što faktički predstavlja oblik raspolaganja državnom imovinom jer se navedenom Odlukom propisuje mogućnost zadiranja u vlasnička obilježja vlasnika imovine – države da odlučuje o načinu korištenja i davanja na korištenje šuma i šumskog zemljišta.

Kako je odredbama člana 3. stav 2. Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom propisana mogućnost da se određena imovina izuzme iz propisane zabrane raspolaganja na način da o prijedlogu zainteresovane strane odluči Komisija za državnu imovinu koja je osnovana Odlukom Vijeća ministara BiH, to je tuženi prije donošenja rješenja morao pribaviti odluku kojom se predmetne nekretnine izuzimaju od privremene zabrane raspolaganja, te kako to nije učinio, odluka koju je donio samostalno i raspolagao državnom imovinom je ništava po sili zakona, odnosno na osnovu odredaba iz člana 2. stav 2. Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom. Naime, Ustavni sud BiH je u svojoj odluci naveo da bez obzira što nije donesen zakon kojim se reguliše pravo vlasništva i upravljanja državnom imovinom, ne postoji opravdanje za donošenje odluke vlada entiteta

ili kantona kojom će se mijenjati namjena šuma i šumskog zemljišta ili šumsko zemljište davati na privremeno korištenje u druge svrhe.

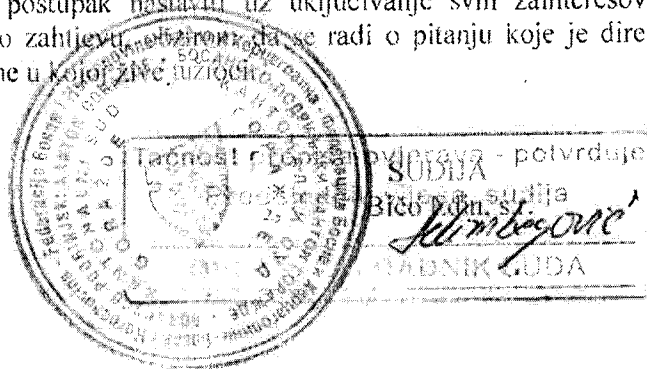
Ovaj sud ukazuje da se tuženi neosnovano poziva na odluku Ustavnog suda FBiH broj: U-10/15, od 18.05.2016. godine, ukazujući da iz iste crpi ovlaštenje za donošenje navedenog pobijanog rješenja, obzirom da se istom odlučivalo o usklađenosti Zakona o šumama BPK Goražde sa Ustavom FBiH, a ne sa Ustavom ili zakonom BiH, odnosno da istom nije tretirano pitanje zabrane raspolaganja državom imovinom. Naime, navedena odluka je donesena u skladu sa postavljenim ustavnim pitanjem nadležnosti kantona da regulišu pitanja koja su u zajedničkoj nadležnosti Federacije BiH i kantona, a u slučaju kada Federacija BiH svojim propisom nije regulisala neko pitanje. Ustavni sud BiH je razmatrao potpuno drugačije pitanje, koje se odnosi na nadležnost entiteta i kantona da raspolazu državnom imovinom bez saglasnosti Bosne i Hercegovine, pri čemu je utvrdio da ne postoji bilo kakav osnov za navedeno raspolaganje, izuzev uz prethodno pribavljenu odluku Komisija za državnu imovinu.

Ostale tužbene navode sud nije obrazlagao nalazeći da isti nisu od uticaja na odluku suda.

Kako tuženi nije dokazao da postoji odluka kojom se državna imovina kojom je raspolagao izuzima od zabrane raspolaganja, to je odluka koju je donio ništava na osnovu odredaba člana 2. stav 2. Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom, zbog čega je tužbu valjalo usvojiti i pobijano rješenje poništiti, primjenom odredaba iz člana 36. stav 2. i člana 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine F BiH, broj 9/05).

Sud je o zahtjevu za naknadu troškova postupka donio u skladu sa odredbama iz člana 55. Zakona o upravnim sporovima, a u vezi sa odredbama iz člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku (Službene novine FBiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15). Sud je našao da je zahtjev za naknadu troškova postupka osnovan, tako da je obavezao tuženog da tužiocima nadoknade troškove postupka koji se sastoje od takse na tužbu i takse na presudu u iznosu od po 100,00 KM.

U ponovljenom postupku prvostepeni upravni organ će prije upuštanja u razmatranje o zahtjevu za uspostavljanje prava služnosti na šumskom zemljištu u državnom vlasništvu dostaviti zahtjev Komisiji za državnu imovinu za izuzimanje navedenog šumskog zemljišta od zabrane raspolaganja, te će postupak nastaviti uz uključivanje svih zainteresovanih stranaka prije donošenja odluke o zahtjevu, obzirom da se radi o pitanju koje je direktno vezano za promjene životne sredine u kojoj žive tužiocima.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
BROJ: 09 0 U 048970 25 Uvp
Sarajevo, 04.04.2025. godine

Kantonalni sud u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Danijele Mikić kao predsjednice vijeća, Slavice Džaferović i Rade Bjeljaci-Delić kao članova vijeća, u upravnom sporu tužitelja Edževita Hrelje, Hodžić Alja i Mirvić almedina iz Goražda ulica Bekta Gacka bb, protiv akta broj: UP-1:04-26-390/17 od 27.07.2017.godine tuženog Ministarstva za privredu Bosansko-podrinjskog kantona Goražde, u upravnoj stvari uspostavljanje prava služnosti na šumskom šumskom zemljištu u državnom vlasništvu, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Goraždu, broj 05 0 U 001250 24 U od 14.01.2025.godine, dana 04.04.2025. godine, donio je:

RJEŠENJE

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Goraždu broj 05 0 U 001250 24 U od 14.01.2025.godine, tužba tužitelja je usvojena i akt broj: UP-1:04-26-390/17 od 27.07.2017.godine tuženog Ministarstva za privredu Bosansko-podrinjskog kantona Goražde je poništen i predmet je vraćen tuženom na ponovno odlučivanje. Tačkom 2. dispozitiva tuženi je obavezan da naknadi tužiteljima troškove postupka u iznosu od 200,00KM.

Protiv navedene presude prvostepenog suda tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke iz razloga bliže navedenih u tom zahtjevu, uz prijedlog da se isti uvaži i pobijana presuda prvostepenog suda ukine.

Ovaj sud je prethodno ispitao da li postoje procesno-pravni uslovi za podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke i njegovo meritorno rješavanje, pa je našao da ne postoje iz slijedećih razloga:

Prema odredbi člana 41. stav 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke stranka može podnijeti protiv pravosnažne odluke kantonalnog suda donijete u upravnom sporu, Kantonalnom sudu, zbog povrede kantonalnog zakona ili drugih kantonalnih propisa ili zbog povrede pravila federalnog zakona o postupku, koja je mogla biti od uticaja na rješavanje stvari, putem kantonalnog suda, dok je odredbom člana 44. stav 1. istog zakona propisano da će nedozvoljen ili neblagovremeni zahtjev iz člana 41. ovog zakona ili zahtjev koji je podnijelo neovlašteno lice, nadležni sud rješenjem odbaciti. Iz ovih odredbi proizilazi da se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke može podnijeti samo protiv pravosnažne odluke kantonalnog suda. Svaka odluka kantonalnog suda donesena u upravnom sporu je pravosnažna obzirom da protiv nje nije dozvoljena žalba kao redovno pravno sredstvo. Međutim, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke je dozvoljen protiv odluke kantonalnog suda, samo ako je postala pravosnažna kako u formalnom, tako i u materijalno-pravnom smislu.

Odredbama Zakona o upravnim sporovima nije data definicija kada sudska odluka postaje pravosnažna, ali je odgovarajućim odredbama Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj:53/03, 73/05 i 19/06), koje se shodno primjenjuju na osnovu člana 55. Zakona o upravnim sporovima, to pitanje riješeno. Članom 196. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da presuda koja se više ne može pobijati žalbom postaje pravosnažna, čime je data definicija formalne pravosnažnosti sudske odluke. Iz odredaba o tužbi i protivtužbi (član 53. i 74. ZPP-a) i pravosnažnosti presude (član 196. ZPP-a), proizilazi da je presuda pravosnažna u materijalno-pravnom smislu ako je njome odlučeno o zahtjevu tužbe ili protivtužbe ili o potraživanju koje je tuženi istakao prigovorom radi prebijanja, te posrednim potraživanjem stranaka.

Primijenjeno shodno na odluku kantonalnog suda donesenu u upravnom sporu, to znači da svaka odluka donesena u upravnom sporu postaje formalno pravosnažna u momentu donošenja, a u materijalno-pravnom smislu onda kada je njome riješena upravna stvar, dakle pravosnažno odlučeno o zahtjevu ili obavezi stranke, koji je bio predmet upravnog postupka i upravnog spora. Prema tome, samo je ona sudska odluka postala pravosnažna ako je njena pravosnažnost nastupila i u formalnom i u materijalnom pravnom smislu, pa se samo protiv takve sudske odluke može podnijeti zahtjev za vanredno preispitivanje, pod uslovom da za to postoje zakonom propisani razlozi pobijanja.

U konkretnom slučaju pobijana presuda Kantonalnog suda u Goraždu od 14.01.2025. godine, čije se vanredno preispitivanje traži u zahtjevu tuženog, postalo je pravosnažno samo u formalno-pravnom smislu, obzirom da se prema odredbi člana 40. Zakona o upravnim sporovima protiv odluke donesene u upravnom sporu žalba ne može izjaviti. Međutim, tom presudom nije meritorno riješena upravna stvar, nije odlučivano o osnovanosti ili neosnovanosti zahtjeva iz tužbe, nego je tužba tužitelja usvojena i akt broj: UP-1:04-26-390/17 od 27.07.2017.godine tuženog Ministarstva za privredu Bosansko-podrinjskog kantona Goražde je poništen, tako da nije nastupila i materijalna pravosnažnost osporene odluke. Uslijed toga nisu se stekli uslovi za podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke propisani u članu 41. Zakona o upravnim sporovima, radi čega se zahtjev tuženog za vanredno preispitivanje osporene odluke ukazuje nedozvoljenim.

S obzirom na navedene razloge, ovaj sud je primjenom odredbi člana 44. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odbacio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke kao nedozvoljen.

Tačnost otpisivanja potvrđuje

Predsjednik vijeća, Sudija

Predsjednica vijeća

Sudija

Danijela Mikić

